

Janfen. Lucas. Cornelius, & ad hoc non aliud video fundamentum, nisi auctoritatem D. Augusti. quæ summopere veneranda est.

6. Et alto Divino spiramine hæc sancta femina, Magdalena, dicta est. Primò, quia ut ait D. Hieronim. Epistol 17. Magdalena, id est, Turrita: fuit procerâ statura, ut ostendit sepulchrum apud Massilienses, fuitque procerâ in omni virtute: Cantic. 4. num. 4. Sicut turris David cum mille propugnaculis: omnium virtutum, ac sanctitatum. Secundò: ut ait Origenes tract 33. in Matt. Magdalena, idem est ac Magnifica: quia Secuta fuerat Jesum, & ministraverat ei, & sceleraverat mysterium passionis ipsius: Radix enim Hebraica, Gadal, significat Magnum, & Magnificum. Tertiò idem Pagninus, Magdalena, idem est, quod Vexillo insignita, seu Vexillum ducens, seu elevans, à radice Hebraica, Degbel, idem vexillum, quia Magdalena crexit vexillum summæ penitentia, eximij fervoris, ac dilectionis Christi, simulque vitæ contemplativæ: secundum illud Cantic. 1. num. 4. Ordinavit in me charitatem: Radix Hebraica, Digo id est: Vexillum ejus super me charitas: id est, vexillum charitatis super me crexit. Quariò Magdalena, ait idem Pagninus, idem est quod educata, nutrita: à radice Hebraica, Gadal, quod est nutrire, ac educare: Magdalena enim maximè educata, ac nutrita fuit verbis Christi.

7. De qua septem demonia exierant: Sic & D. Marcus 16. num. 9. Primò apparuit Maria Magdalena, de qua exierat septem demonia: An hæc septem demonia metaphoricè, ac propriè intelligenda, dubitatio est Myticè, & metaphoricè interpretantur hic Beda, Theophyl. Albert. Magn. D. Gregor. homil. 33. in Evang. hoc est, septem vitia capitalia scilicet, Superbiam, Avaritiam, Gulam, Luxuriam Iracundiam, Invidiam, & Acediam: E contra verò D. Ambr. Euthym. Janfen. Roffen. in libro de Vita Magdalena: & alij ad litteram propriè interpretantur & intelligunt demones; quod videtur colligi ex genuina significatione verborum Evangelistarum. De Dæmonibus dicitur: Exierant, eiecerat: Nam vitia, & peccata propriè dicuntur remitti, mundari, ac purificari: Et hoc maximè spectat ad celsitudinem Divinæ gratiæ quod Magdalena ob sua scelera, à septem dæmonibus possessa, Christi virtute ab illis omnibus liberata est & ad tantum sanctitatis apicem evecta. Sunt Authores, qui dicunt, quod hæc Septem, non sumendum sit præcise pro numero septenario; nam apud Scripturam sæpè pro magna multitudine ponitur; & ita in præfenti accipiendum esse. Maldonatus contendit, quod cum uterque Evangelista Marcus, & Lucas septem posuerit, pro determinato numero interpretandum sit.

8. Et Joana uxor Chusa Procuratoris. Syrus Oconem. Arabicus: Thesaurarii Herodis, & Sufanna, & alia multa, quæ ministrabant ei de facultatibus suis, Perficus: de Possessione sua: De his duabus mulieribus Joana, Sufanna non potuit quidquam invenire apud aliquem Authorem? Tamen ex nostro Evangelista colligo, quod erant bonæ & piæ mulieres, gratæque, quia Christo suo benefactori, à quo liberata fuerant à dæmonibus, vel aliis infirmi-

tatibus, adhærebant, ipsùmque sequebantur. Et, has tres Magdalenam, Joannam, ac Sufannam inter alias mulieres, quæ Christum comitabantur, peculiariter nominat Evangelista, tanquam valde insignes, & notâ dignas, pietate, nobilitate, ac opulentia, quod de Magdalena patet, quæ etiam erat valde dives facultatibus suis, ut testatur Baronius apud Spondan. ann. Christi 32. num. 5. & 6. Similiter de Joana, quæ erat uxor Procuratoris, seu Thesaurarii Herodis: An verò tunc ejus maritus esset vivus dubitatur, quia Evangelista tanquam de præfenti, ait: Uxor Chusa: aliâ de præterito diceret, quæ fuerat uxor, proindeque ex facultate viri sui Christum sequebatur.

Sufanna illustris fuit hæc matrona, Christi discipula, in eius Schola enutrita, quod bene ejus nomen indicat: nam Sufanna: Hebraicè sonat lilium: & ita habet Glossa Interlinearis in præfenti. Propter odorem, & cælestis vitæ candorem: vel propter aurum, ut ait Beda, internæ dilectionis candorem.

9. Sufanna. Hebr. Gloss. Interl. Beda.

10. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

11. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

12. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

13. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

14. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

15. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

16. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

17. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

18. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

19. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

20. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

21. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

22. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

23. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

24. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

25. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

26. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

27. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

28. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

in Psalm. 57. exorabat, ne iniqui ejus verba disperderent à vero, & legitimo sensu.

12. Hugo. Secundò: Volucres cæli comederunt illud: Non volucres terræ, sed cæli dicuntur: Cardinalis Hugo ex Glossa ait: Volucres cæli, id est demones, qui dicuntur volucres cæli, quia sunt cælestis nature, vel quia per aëra discuntur. Eusebius apud Catenam D. Thomæ addit: Vel eos fallaces & callidos, quæ volatilia nuncupantur. Ecce modo apertas, ac expositas turpioris malitiæ technas, & palliatas malitiæ hostilitatis fraudes, nempe, homines fallaces, & callidi, qui re ipsa sunt demones, ac dæmonum membra, qui ut crudeliter, ac atrociter sæviat videntur; ac nuncupantur volucres cæli; Et sub nomine, ac tegumento cæli, tanquam demones cælestia pestifero veneno impugnant, ac electa gravia devorant: Et volucres cæli comederunt illud. Tùm causas, rationesque obtundunt, ac proponunt, quæ cœlum sapere videntur cælestia frangunt. conculcant, ac devorant; quod est periculosissimum bellum, ut nos monet Apostolus ad Ephes. 6. num. 12. Contra spiritumalia acervis in cælestibus.

13. Ait Joannes Apocalyp. 13. num. 1. Vidi aliam beliam ascendentem de terra; & habebat cornua duo, similia Agni, & loquebatur sicut Draco: Hæc bestia, ut suo loco dixi, juxta communem sententiam, significat insignem Pseudopropheram principalem, ac præcipuum antichristianam ac ducem Antichristi, Tamen ejus præfentia, valde dilcepat ab ejus voce; præfentia refert Agnum, cornua similia Agni. At vox draconem ostendit: Loquebatur sicut Draco: Ecce idea iniqui, ac depravati Magistri, præfentia Agnum repræfentat, ut facile se valeat aliis insinuare. prompreeque omnes se illi cedant: ut eos voce ac ore valeat discerpere, deglutire, ac devorare. Ansbertus ait: Assumit Agni speciem ut Draconis exerceat operationem: Agnum fingit, ut Agnum invadat: Vide supra Matth. 23. Exposit. 1. num. 6. & Matth. 24. Exposit. ultima n. 60.

14. Tertio: Volucres cæli comederunt illud. Poterat hoc videri ex summa, & magna felicitate evenire, quod illud granum à volucris cæli comederetur; sed sanè nil infelicius accidit; nam semen est Verbum Dei: ut ipsemet Christus explicat; Volucres cæli sunt spiritus immundi: ut exponunt nos D. Cyrillus Alexandr. in Catena ad cap. 13. Matth. & in eodem loco Anselm. Laud. apud Glossam Qui sunt prædicatores, qui celeri volatu annuntiant, ac portant documenta, & modulata ac garrula voce propagationi, ac promulgationi doctrinæ Evangelicæ; multum detrahunt, non intendunt animarum fructum, ut in fletibus compungantur, sed ipsum semen, quod est verbum Dei depravant, ut nempe critico stylo, & voce acuta subtilitate ingenij delectatione ingerant; & inde quid nascitur, ut ipsum semen, quod est Verbum Dei contemptim habeatur, & à volucris, ac spiritibus immundis devoretur. Pro qua re maximè memoria refinendus Galfridus in Allegoriis apud Tilman Ornam istud intendunt, qui facturi in conventu fratrum sermonem magis alta, quam apta dicere solent: facientes apud infirmas intelligentiam miraculum sui, non à forum salutem

15. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

16. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

17. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

18. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

19. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

20. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

21. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

22. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

23. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

24. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

25. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

26. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

27. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

28. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

29. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

30. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

31. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

32. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

operantes: Et post pauca subdit: Ascendisti castrorum, ut alios adifices, non ut te ipsum infles: ut impleas, non ut exinanias teipsum, nisi eo modo, quo se Salvator exinanivit formam servituti accipiens, ut nos carnis sue lacte nutriveret in salutem. Bonus imitator Magistri Paulus, ubera non occulcat, sed habere se sciat: tanquam parvulis in Christo lac vobis potum dedi. 1. Corinth. 3. num. 2.

Benedicens Jacob filios suos Genes. 49. n. 41. ait: Nephthali cervus emissus, & dabit eloquia pulchritudinis: Per Nephthali. Liran. & alij intelligunt bonum prædicatorem, in forte enim Nephthali erat civitas sepber, quæ erat civitas literarum; & ubi nostra Vulgata habet: Eloquia pulchritudinis: Oleaster Hebraicè legitur, ut turba: & non, ut lyra; sicut in aliis locis ex Hebræo ita legitur, ut Exod. 19. n. 6. & magnum discrimen est inter vocem turba, ac lyra; turba terrificat, & convocat ad bellum: Lyra verò est ad oblectamentum, & voluptatem. Tota pulchritudo eloquiorum prædicatoris, in eo consistit, ut tanquam tuba præficeret; & provocet auditores ad bellum contra vitia, & diabolum; & non sit tanquam Lyra, quæ solum infervit ad jucunditatem, & oblectamentum.

In tunica & ornameto Sacerdotali mandavit Deus, Exod. 28. n. 33. Deorsum verò ad pedes ejusdem tunica per circumitum, quasi mala punica facies ex hyacintho, & purpura, & cocco bis tincto, mixtis in medio spinnabula. Tintinnabula, juxta mysticum Sanctorum Patrum sensum, significant Divini Verbi prædicationem, ac Pontificis doctrinam. Prædicatio ab ore Sacerdotis manat, cur ergo illius tyrys, tintinnabulum ad pedes ponitur; quia ita debet esse clarus, & manifestus, ut etiam forte ad pedestres, & vulgares dirigatur; & magis ad rem. Ut hoc documento discat prædicator suis verbis humilia sapere, & non ardua, & inaccessa præsumere in suis verbis; & maxime animadvertendum, quod tintinnabula habebant admixta mala punica, quæ ex sua propria natura sese aperient. & ostendunt, quod intus habent; ut inde discat tintinnabulum prædicatoris, quod sit clarum, apertum, & manifestum, ut ab omnibus percipiatur, & intelligatur, Arnoldus tract. de septem verbis Domini, ad illud Verbum: Consummatum est ait; Ideo ingrediens in Sancta Sanctorum, totum vocalem se debet summus Pontifex exhibere; Ut prædicatio, quasi tintinnabulum ex auro purissimo, puritatem, perfectionemque singularis intelligentiæ indicet, & ex omni parte sermo ejus lucis divine insonet claritatem. Tintinnabulum prædicatoris requirit perfectionem ex auro, & ex malis punicis claritatem, ac manifestationem.

15. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

16. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

17. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

18. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

19. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

20. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

21. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

22. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

23. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

24. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

25. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

26. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

27. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

28. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

29. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

30. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

31. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

32. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

33. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

Exit Seminor. QUÆSTIO II.

Quare non volucres terra, sed cæli comederunt granum conculcatum?

10. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

11. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

12. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

13. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

14. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

15. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

16. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

17. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

18. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

19. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

20. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

21. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

22. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

QUÆSTIO III.

Quare semen cadens in petram arefcit?

17. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

18. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

19. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

20. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

21. Mali magistris malis expositionibus corrumpunt sanctam doctrinam.

Secundò: ecce idea mundanae felicitatis prodit, crescit, pullulat ac virefcit, & statim arefcit, ac marefcit. In parabola ait Christus D. de Arbore ficu. Matth. 24. num. 3. Cum iam ramus ejus tenuis fuerit, & folia nata, scitis quia prope est aestas: O dura conditio; ramus prodit, folia viridia nascuntur ad magnum ornamentum, ac decorem arboris, & iam vorax aestatis calor adventat, & dilatatos flores sua eleganti viriditate statim tabida lue mercefcit; & ubi primùm florescit, pro appendice habet afflatum unde pereat. Vide supra Matth. 14 q. 1. n. 9. & q. 1. n. 26. & cap. 20. q. 3. n. 13.

18. Secundò: *Alia cecidit supra petram, & natum arboris.* Quod supra petram cadit, nascitur quidem, & in calmos pullulat; sed non crescit, nec adolefcit; statim arefcit. Tale est multorum hominum ingenium, talisque erat Judæorum genuitas, erumpebat in aliquas probas virtutum actiones, sed statim declinabat ad vitia, ut eos sigillat D. Epiphanius adductus in Biblioth. homil. ad hæc præsentia verba nostri Evangelii; & ait: *Neque consumacia fervor, iniquitas fuerim statim profundis.* Eiusmodi enim Iudæorum est ingenium, utaque insinuat. Cum enim *verbum in deserto ac collent ad Moysen conversi essent;* Omnia quæcumque dixerit Dominus faciemus: *Et qui hoc sancte promittebant in animi virgulo, paulo post divinum cultum deserebant.* Exod. 32.

19. Tertiò: apud D. Matth. 13 num. 5. & 6. sic habentur hæc verba: *Alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant terram multam, & continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ; sole autem orto aridaverunt.* Semen ut exponit Christus D. est verbum Dei: sed quid cum verbo Dei habet multa terra, quæ generat, ac parturit peccata, ac vitia: explicat Rabanus apud Catenam: *Non habebant altitudinem terræ: sole autem orto aridaverunt, sic ait, Sol dicitur fervorem persecutionis severitatis; Altitudo terræ est probitas animæ disciplinis celestibus instructa: Esti terra inferviat ad vitia generanda; tamen si ipsa terra est exculta, disposita, ac præparata ad divinum verbum sequendum suscepto divini Verbi semine, multum proficit, & uberimè fructificat: At vero si est petrosa non habens altitudinem terræ perfectæ, ac bonæ præparationis, semen verbum Dei sterilefcit. Clamant cælestes Spiritus apud Hieron. 6. num. 3. Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius: Et unde fieri potest ut terra infirma, & abjecta, dicatur plena gloria Dei, si hoc decantaretur de cælo res erat in promptu, sed de terra, quomodo? D. Hieronymus ait, *Plena est omnis terra gloria ejus; & impletur cum hoc impletum fuerit. Fias voluntas tua sicut in cælo, & in terra.* Terra, quæ ob sui obturationem obstreperit divinis mandatis, tunc gloria Dei adimplebitur, quando se præparabit, ac submitret divinæ dispositioni, ut in ea fiat Dei voluntas sicut in cælo.*

20. Quartò: *Alia necidit supra petram:* & ut ipsum nomen per se fert dicit petrinum, ac saxum cor, ut ibi notant Beda; *Petram dixit durum, & indomitum c. r.* At verò alius D. Chrysostom. apud Catenam locum commentatur. *Qui secus viam sunt tanquam negligentes audire. Qui supra petram, tanquam delicati: & debiles: Qui enim voluptatibus, delis, ac divitiis indulgent, si ad divina mandata implenda sunt spiritu obdurati, tanquam saxum, vel petra, ita ad quodlibet leve mandatum gravantur, ut ad ejus excusationem, mille contingant fabulationes, infirmitatis, debilitatis ut veluti quolibet præcepto Ecclesiastico eorum valetudo, ac naturæ complexio deficiat, ac rumpatur, cum alias ad suas voluptates, ac ludos, temporalia, ac secularia: sunt durissima petra, ac obdurata saxa.*

Petrus cum sociis per totam noctem laboravit jactato rete in mari, & nil cepit: tamen Christi verbo retia laxavit ad capturam: *Et cum hoc faciens, conclusit piscium copiosam multitudinem; rumpitur autem eorum rete: Luc. 5. num. 6. modò rete integra, & intacta sustinet saevientis maris fluctus: & modò dum ad verbum Christi capiti pisces, rumpitur. Anselmus Laudunensis exponens prædicta verba, ait ibidem. Rumpitur rete, quia paupertates non sustinet. O moralissimum documentum, sunt, & multi, qui bona, & integra valetudine sæculi temperantes, ac ferocis maris commotas undas bonas, & integra valetudine sustinent, at verbo Christi dato ad ejus legem, præcepta, ac temporalium contemptum sustinendum; ac capiendum, statim deplorant, & clamant quòd eorum rete, natura, nempe, rumpitur, consumitur, ac omnino deficit, & perit. Rumpitur rete: qui paupertates non sustinet.*

Alia ad temporalia duri ut petra, ad Dei mandatum delicati, & debiles.

Luc. 7. Rete sustinet saevientis maris, Christi verbo captus rumpitur. Laudunens.

QUÆSTIO IV.

Quare semen divini verbi ab spinis suffocatur?

IN præsentia ait Christus D. n. 15. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audiverunt, & à sollicitudinibus, & divitiis, & voluptatibus vitæ euntes, suffocantur, & non referunt fructum. De hoc egi citato cap. 26. q. 16. & 17. Nunc verò accipe D. Basilium in Psal. 45. & ait *Nonne videtis, quod in spina delapsum verbum a spinis suffocatur? Spina namque carnis omnis voluptates & divitiis, & cura hujus sæculi, . . . quomodo enim animam, tot adeo, quæ ipsam præoccupant, distractionibus cogitationum oppressam Dei cognitio, cogitatioque penetrabit? novis hæc, & Pharao proprium esse hos liberari otio fruentium, ut Deum inquirant; atque ideo exprobrat Israël dicens: Vacatis, otiosi estis, ac ideo dicit: Dominum Deum nostrum adorabimus. Exod. 5. num. 8. ut homo se valeat Deo consecrare, debet vacare à negotiosis occupationibus; Deo divinisque rebus minimè vacare potest animus terrenis implicatus. Inde pessimus ille Pharao populum Israëliticum terrenis operibus opprimere mandabat, ut ita abstraheretur à Dei cultu; otium à mundi tumultu animum ad Deum elevat, intenta hujus sæculi occupatio animum à Deo avocet, illiusque oblivionem generat.*

Monet Christus D. suos discipulos, Matth. 6. num. 25. *Ne solliciti sitis animæ vestra, quid manducetis, neque corpori vestro, quia induamini: Nonne anima plus est, quam esca, & corpus plusquam vestimentum? Totus est sermo Christi, ut animus sit expeditus ab anxia terrenorum*

D. August

rum sollicitudine, ut illum valeat homo totum Deo relinquere. Quod præclare explicat D. Augustin. lib. 2. de sermone Domini in monte c. 2. ait. *Dominus admonet, ut meminimus multo amplius nobis Deum dâsse, quando nos fecit, & composuit ex anima, & corpore, quam est alimentum atque tegumentum, quorum curam nos duplicare cor non vult, nonne anima plus est, quam esca? Præclare D. Augustinus: non prohibet Christus, ut absolute de temporalibus non agamus, sed quòd cor nostrum non duplicetur, tanquam in duas partes circa escam, & vestimentum; quia tunc nullius pars relinquitur Deo, nec etiam homo, cor duplicet: tanquam veluti in duas partes inter Deum, & mundum, sed totum cor, & tota anima nostra danda est Deo, confidens in ipso, quòd tibi providebit de necessariis: anima enim plus est, quam esca: ipse sine tui interventu dedit animam, & corpus, etiam sine te dabit escam. Jacta super Dominum curam tuam, & ipse se enutriet.*

Plal. 54.

24.

Proverb. 13.

Eccles. 7.

Secundò: *Divitiis, & voluptatibus euntes suffocantur:* Quomodo hæc possunt stare, ut divitiis hominem perdant? cum dicatur Proverb. 13. n. *Redemptio animæ viri, divitiis ejus: & Ecclesiastes 7. n. 14. sicut protegit sapientia, sic protegitur & pecunia.* A Divino Spiritu dicitur, homo protegi divitiis, à Jesu verò dicitur

suffocari ab illis. Videntur hæc inter se esse contraria: nullo modo sane. His exprimitur mundalia mundalium bonorum conditio, quæ valent inservire morti, & vitæ, perditioni, ac salutem, ad ipsam & mortem. juxta usum, sed abusum hominum circa illas: nam illis per bonum usum potest cælum acquiri; per malum vero perdi. Hæc enim conditio invenitur in omnibus rebus mundalibus, quæ profunt, & obstant, in mortem trahunt, & etiam ad vitam perducunt juxta disponentis affectum

Vidit Joseph somnium, quòd retulit fratribus, & subdit Textus: *Hæc ergo causa somniorum, atque sermonum invidia, & odii formam ministravit.* Gen. 37. n. 8. ex hoc somnio multa pullularunt mala, ac pericula quibus Joseph miserabiliter vexatus est, ut descendere in Ægyptum, ubi ad carcerem ductus est. Tunc accidit, quod vidit Pharaon somnium: Gen. 41. n. 1. Ex quo multa gloria sublimatus est Joseph, & totius Ægypti princeps constitutus ad illius clavum, & regimen: Ecce ex uno somnio Joseph multis ærumnis opprimitur, & ex alio somnio magno decore sublimatur. Hoc denotat D. Chrysostr. homilia ac Joseph habita tom. 6. & ait: *Vide, quæ o, mysterium, propter somnium venditus est Joseph, propter somnium est liberate donatus: Sic res mundanae alternas vices habent.*

Mundalia mundalium bonorum conditio, quæ valent inservire morti, & vitæ, perditioni, ac salutem, ad ipsam & mortem.

25-

Gen. 37-

Gen. 41-

Mundalia alternas vices habent D. Chr.

CAPUT IX.

1. CONVOCATIS autem duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. 2. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. 3. Et ait ad illos nihil tuleritis in via neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis. 4. Et in quamcumque domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis. 5. Et quicumque non receperint vos: exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos. 6. Egressi autem circuibant per castella evangelizantes, & curantes ubique. 7. Audivit autem Herodes Tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo: & hæsitabat eò quòd diceretur à quibusdam, quia Joannes surrexit à mortuis. 8. A quibusdam verò, quia Elias apparuit: ab aliis autem, quia propheta unus de antiquis surrexit. 9. Et ait Herodes, Joannem ego decollavi: quis est autem iste de quo ego talia audio? Et quærebat videre eum. 10. Et reversi Apostoli, narraverunt illi quæcumque fecerunt: & assumptis illis successit seorsum in locum desertum, qui est Bethsaidæ. 11. Quod cum cognovissent turbæ, secutæ sunt illum: & excepit eos & loquebatur illis de regno Dei, & eos qui curâ indigebant, sanabat. 12. Dies autem cœperat declinare: & accedentes duodecim, dixerunt illi, dimitte turbas, ut euntes in castella, villasque, quæ circa sunt, divertant, & inveniant escas: quia hic in loco deserto sumus. 13. Ait autem ad illos, Vos date illis manducare. At illi dixerunt, non sunt nobis plusquam quinque panes, & duo pisces: nisi fortè nos eamus, & emamus in omnem hanc turbam escas. 14. Erant autem ferè viri quinque millia. Ait autem ad discipulos suos, facite illos discumbere per convivia quinquagenos. 15. Et ita fecerunt & discumbere fecerunt omnes. 16. Acceptis autem quinque panibus, & duobus piscibus, respexit in cælum, benedixit illis, & fregit, & distribuit discipulis suis, ut ponerent ante turbas. 17. Et manducaverunt omnes: & saturati sunt & sublatum est, quod superfluit illis, fragmentorum copiosi duodecim. 18. Et factum est, cum solus esset orans, erant cum illo & discipuli: & interrogavit illos dicens. Quem me dicunt esse turbæ. 19. At illi responderunt

22.

D. Basil. Vacatio à temporalibus inducit ad curam celestium.

Exod. 5.

23.

Matth. 6.